अश्वस्य पशुत्वेन रुद्रदेवत्यत्वाद्रौद्रयागेऽनुष्ठिते सति स्वकीययैव 'देवतया', चिकित्सितत्वात् रोगरहितो भवति॥

(८) निवासस्थानप्राप्त्यभावे प्रायश्चित्तं विधत्ते। "वैश्वानरं द्वादशकपालं निर्व्वपेत् मृगाखरे यदि नागच्छेत्। इयं वा अग्निर्वैश्वानरः। इयमेवैनमर्चिभ्यां परिरोधमानयति। आ हैव सुत्यमहर्गच्छति" इति। मृगस्याश्वस्याखरः सुत्येहनि निवासस्थानं तत्रागमनाभावे वैश्वानरेष्टिं कुर्य्यात्। 'इयं' एव पृथिवीविश्वमनुष्यहितकारी,'अग्निः',तस्मात् 'इयमेव', अग्निरूपा सती स्वकीयाभ्यां 'अर्चिभ्यां', परितो रुध्य निवासस्थानमानयति। ततो ऽश्वः 'सुत्यमहः', प्रति 'आगच्छत्येव'॥

(९) वडवादिध्यानेऽश्वेन कृते सति प्रायश्चित्तं विधत्ते। "यद्यधीयात्॥ ३॥ अग्नयेऽंहोमुचेऽष्टाकपालः। सौर्य्यं पयः। वायव्य आज्यभागः" इति। आज्यमेव भागो भजनीयं॥

(१०) तत्र प्रथमहविः प्रशंसति। "यजमानो वा अश्वः। अंहसा वा एष गृहीतः। यस्याश्वो मेधाय प्रोक्षितोऽध्येति। यदंहोमुचे निर्वपति। अंहस एव तेन मुच्यते" इति। अयं 'अश्वः', प्राधान्याद्यजमानस्वरूपः। तथा सति 'यस्य' यजमानस्य, 'अश्वः', यज्ञार्थं 'प्रोक्षितः', सन् 'अध्येति' वडवां गर्द्दभीं वा स्मरत्। तच्च स्मरणं तृणखाद्यादिप्राप्तावौदासीन्यादिनानुमातव्यं। तदानीमेषोऽश्वः पाप्मना 'गृहीतः', भवति। 'तेन' आंहोमुग्यागेन, अयमश्वः पापात् मुक्तो भवति॥

(११) द्वितीयं हविः प्रशंसति। "यजमानो वा अश्वः।